

[Udenrigsministeren]

Regeringen vil fortsat på et realistisk grundlag og efter konsultationer med vore venner og partnere opfylde sin forpligtelse til at arbejde aktivt for, at Danmark forbliver atomvåbenfrit gennem etableringen af en nordisk atomvåbenfri zone.

Uanset jeg påskønner de gode hensigter og tanker, der er nedlagt i de nordiske fredsorganisationers forslag, så mener jeg ikke, at det umiddelbart kan accepteres som grundlag. Dertil er problemerne for mange og for komplicerede. Men forslaget vil indgå i det materiale, som regeringen kan trække på i sine fortsatte overvejelser over, hvordan den nævnte forpligtelse bedst kan opfyldes.

Lasse Budtz (S):

Socialdemokratiets syn på spørgsmålet om atomvåbenfri zoner turde efterhånden være velkendt og burde være sivet ind. Af og til er der nogle her og der, som ikke har opfattet det endnu. Det behøver ikke at være socialdemokratiets skyld, men måske manglende opfattelsesevne eller direkte vilje til ikke at ville forstå og et ønske om at bruge en taktik på et lavere plan. Det overlader vi helt til de partier, der bruger den slags metoder.

Men socialdemokratiet har jo, som vi bl.a. har erklæret i går på partiets vegne, den opfattelse, at vi gerne vil være med til at opfordre regeringen til at arbejde for oprettelsen af en atomvåbenfri zone i Norden. Vi vil gerne se, at et sådant arbejde leder til skabelsen af en zonetraktat, som er internationalt garanteret, således at man ved socialdemokratiets og det store flertal af partiers hjælp kan nå frem til en situation, hvor vi har en internationalt garanteret traktat, en traktat garanteret af især de to supermagter. Det tror vi vil skabe den stabilitet, som udenrigsministeren netop har efterlyst. Vi er selvfølgelig klar over, vi er atomfri allerede, men en formalisering fastslået i en traktat kan kun være stabiliserende.

Vi mener, at det forslag, som organisationen i Danmark Nej til Atomvåben har været med til at udarbejde sammen med andre organisationer, er ganske overordentlig godt, og det har jeg haft lejlighed til at fremhæve ved tidligere lejligheder fra denne talerstol, men det er klart, at der er andre vigtige dokumenter, der må inddrages. Det er også klart, at man ikke kun kan, hvad skal jeg

sige, anlægge arbejdet på dette ene traktatudkast.

Vi vil imidlertid meget gerne bl.a. via et udvalgsarbejde være med til at fremkalde de forskellige dokumenter og diskutere disse dokumenter og deres praktiske og politiske følger, og vi vil derfor gerne deltage i et udvalgsarbejde om dette forslag til folketingsbeslutning, også fordi vi måske via dette udvalgsarbejde vil være i stand til at erfare lidt mere i detaljer om, hvad det egentlig er, regeringen indtil dette øjeblik har gjort til fordel for etableringen af en nordisk atomvåbenfri zone.

Connie Hedegaard (KF):

Jeg vil gerne starte med at citere Berlingske Tidende fra den 13. marts i år, hvor statsministeren er refereret for følgende udtalelse:

»Hvis vi skal ind i en diskussion om ægte atomvåbenfrie zoner, så skal noget sådant være fuldt ud garanteret af NATO og af Sovjetunionen, ellers skader det mere, end det gavner.«

I dette synspunkt ligger statsministeren ikke blot på linje med tidligere socialdemokratiske ministres holdning, men også med, hvad hr. Lasse Budtz i går under forespørgselsdebatten over for forsvarsministeren gav udtryk for, idet hr. Lasse Budtz i går så vel som i dag har sagt, at det skal være internationalt garanteret, hvis der skal være en atomvåbenfri zone i Norden.

Jeg har i hvert fald lidt svært ved at forstå, at hr. Lasse Budtz lige nu var så positiv over for det foreliggende forslag fra fredsorganisationerne, idet det jo netop siger, at tillægsaftaler ikke behøver at være en forudsætning for, at vi først vedtager en atomvåbenfri zone. Vi kan ikke acceptere dette grundlag, fordi vi mener, at en atomvåbenfri zone i Norden må være baseret på en større europæisk sikkerhedsordning.

Jeg synes, det er foruroligende, at man fra forslagsstillernes side mener, at faktorerens orden her kan være ligegyldig. Men der er jo også andre ting i forslaget, der vækker vores bekymring. F.eks. hævder forslagsstillerne, at det jo kan være svært at blive enige om, hvilke våben der fra anden side peger mod det nordiske område, og man hævder endog, at